
Radek Pileček není žádný suchar, má IQ „jen“ 160+

Radek Pileček není žádný suchar, má IQ „jen“ 160+

Je studentem geografie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy a patří k výjimečně inteligentním lidem. Radek Pileček. Jeho IQ dosahuje více než 160, ovšem veřejnost jej zaznamenala spíše jako „toho, který zpochybnil výsledky voleb“ a „toho, který byl druhý v soutěži Nejchytřejší Čech“.

Když jsme se sešli k rozhovoru, měl před sebou poslední zkoušku a pět týdnů relaxace při správcování v kempu, kam se chystal i se svou přítelkyní. Vedle toho se těšil na delší procházky krajinou, letos i někde po Středomoří, při kterých

odpočívá úplně nejraději. Mylně jsem se domnívala, že lidé s vyšší inteligencí jsou suchaři a ostatními kolem trošku pohrdají. Že Radkovi není humor cizí potvrdil třeba konstatováním: „Rád hraji poker, ale uznáte, že je to těžké s tímhle obličejem.“ Mimo to na sebe prozradil, že nejlepší nápady k němu přicházejí ve chvílích, kdy tráví čas v nejmenší místnosti v bytě. IQ test společnosti Mensa ČR absolvoval v patnácti letech, poprvé postoupil do celostátního finále *Logické olympiády* a získal poukázku na testování. Byla mu naměřena hodnota 160+, víc se u nás změřit nedá...

Jak se u nás žije s vysokým IQ?

Žije se fajn. Osobně necítím, že bych měl problém se společností. Nemohu říci, že bych někomu nerozuměl nebo že by mě inteligence od ostatních lidí oddělovala. To tedy rozhodně nevnímám. Svou roli zde jistě hraje fakt, že trávím spoustu času ve vysokoškolském prostředí. Ale například do zahraničí mě to zatím netáhne.

Jo, občas si povzdechnu a tápu, když vidím výsledky voleb. Pak se sám sebe ptám, jak může někdo takhle volit a že asi žijí v nějaké sociální bublině. V komisi sčítám hlasy, vidím realitu a vím, že nejde o podvod. Český národ to zkrátka tak chce. Kdo je nespokojený, ten demonstruje.

Zajímaly vás i ty poslední

volby do EU?

Moc jsem neměl čas na sledování předvolebních debat, byl jsem na koleji a přednost mělo zejména hokejové mistrovství, ale samozřejmě jsem analyzoval všechny průzkumy. Jsem pravidelným členem volebních komisí u nás v Bernarticích. To si opravdu dost užívám. Mám rád, když si můžu popovídat nejen s členy komise, diskutuji i s voliči. Když jde o volby s nevalnou volební účastí, což byl i případ voleb do Evropského parlamentu, tak se najde čas i na učení.

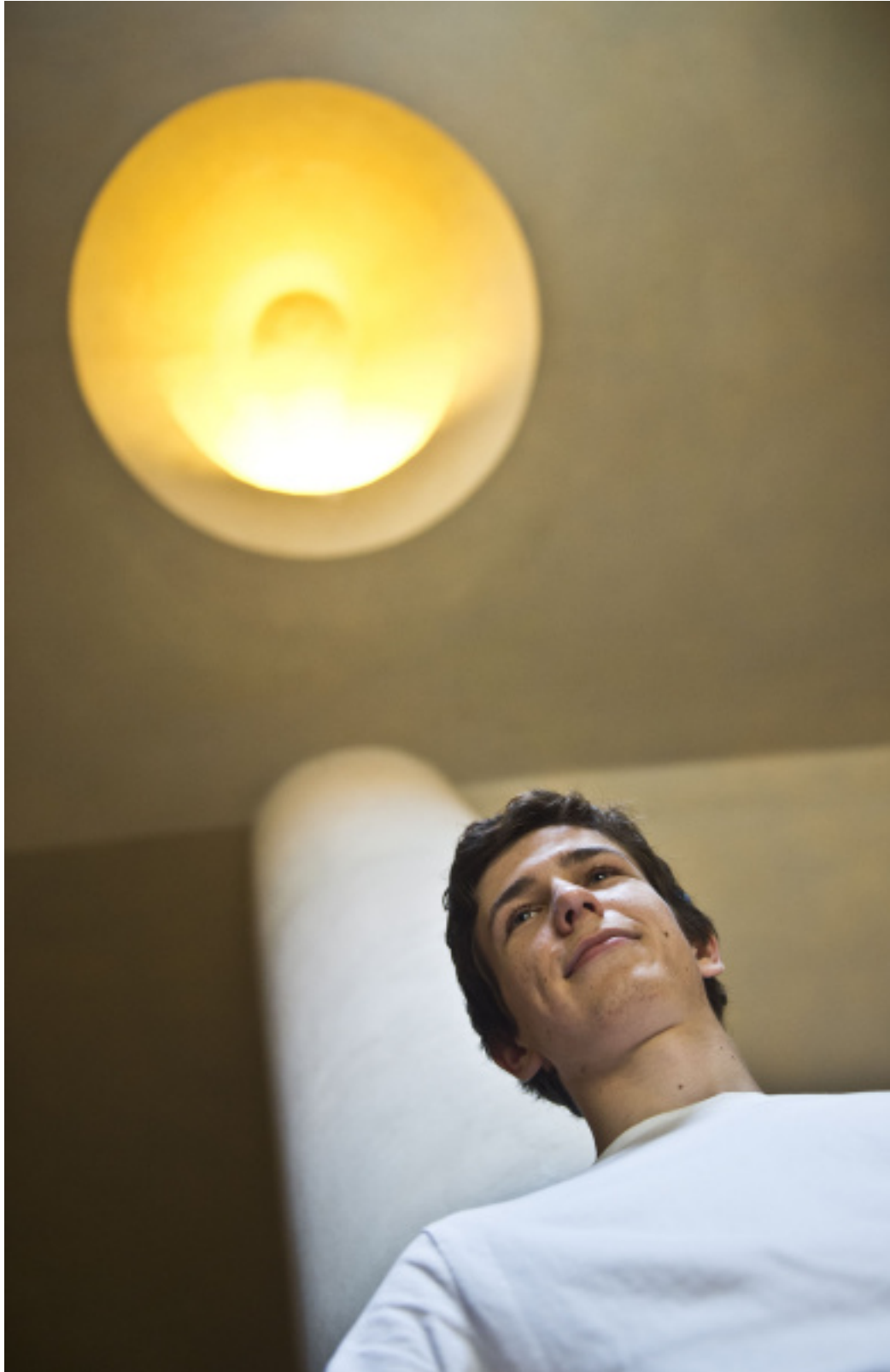
Co jste říkal výsledkům?

Docela mě překvapilo, jak moc oslabily dvě největší frakce v Evropském parlamentu. Takový propad jsem opravdu nečekal. Naopak, podle veškerých očekávání a tendencí z posledních let byl patrný vzestup populistických stran a hnutí, ale na druhou stranu i liberálně-demokratické aliance, což hodnotím pozitivně. Když se podívám na české výsledky, je pro mě pozitivním impulzem, že by v budoucnu u nás mohla vzniknout úplně jiná vládní koalice. Byl bych za to opravdu rád a osobně věřím, že změna může nastat. Občané Česka bohužel často více slyší na krátkodobé benefity, slevy nebo okamžité zvýšení platů a důchodů, ale již se příliš neohlížejí na hospodářskou prosperitu státu jako takového, která by výrazněji zvýšila českou životní úroveň, ale až v budoucnu. Chtějí se mít prostě o trochu lépe hned, než aby se měli o mnoho lépe třeba za 15 let.

Uvažujete vy sám, že byste se nechal okouzlit některou politickou stranou a šel do politiky?

To se do budoucna nedá zcela vyloučit. Ovšem rozhodl bych se spíše pro cestu zdola, od obecního zastupitelstva v naší obci a pak přirozeným postupem do kraje. Dál by se vidělo. Zatím na politiku, například i vzhledem ke studiu, nemám dostatek času. Přece jen jsem většinou v Praze.

Volební geografii jako vědní obor bych třeba jednou chtěl učit na naší fakultě, zatím zde podobný předmět v podstatě zcela chybí. Rád bych uplatňoval a předával dál nejen své teoretické a metodologické znalosti, ale také v rámci kurzu analyzoval se studenty aktuální volby v Česku i ve světě z geografické perspektivy.

inteligence člověku na škodu?

Může být vysoká

Asi bych explicitně neřikal, jestli je IQ na škodu, i když mi připadá, že většinou lidé vnímají spojení „vysoké IQ rovná se manuálně nebo emočně neschopný jedinec“. Nějaká souvislost tam možná bude. Ale určitě neplatí přímá závislost, že lidi s vysokou inteligencí nejsou schopni praktického života. Přiznávám, že nemám hudební sluch, neumím moc vařit a kutilské dovednosti jsou jistou katastrofou. Ale když něco opravdu chci, zvládnou to a naučím se. Ostatně i to vaření. Když se přítelkyně učila na státnice, staral jsem se a vařil já.

Co jste jí naposled uvařil?

Těstoviny s boloňskou omáčkou. Ano, přiznávám, vařil jsem z polotovaru; omáčku jsem jen ohříval a těstoviny zapomněl osolit, ale jinak jí chutnalo. Chci říci, že progres u mě může být. Rukodělné práce se po mně ale nikdy třeba doma příliš nechtěly, asi mám jiné přednosti.

Konzultujete se svou přítelkyní své nápady?

Ano, docela často. Musím přiznat, že bývá i kritická, a to se ještě neznáme ani rok. Někdy se stává, že chce, abych své myšlenky podal srozumitelněji pro širší veřejnost nebo víc napřímo. Je fajn mít s kým své nápady, myšlenky a studie konzultovat, navíc studuje podobný obor, a může mít tudíž i věcné komentáře, které mohou být přínosem.

Je možné, aby se IQ v průběhu života měnilo?

Trénink mozku určitě dělá své, takže inteligence může být proměnlivá. Rozhodně však neplatí, že by se z průměrného člověka najednou stal génius. Naopak, pokud jedinec tráví každý večer v hospodě a doslova si propíjí mozkové buňky, tak tam může být úbytek docela značný.

Baví vás třeba deskové hry, stavění puzzlí nebo jiné hry jítřící mysli?

Puzzle jsem často skládal jako malý, deskové hry si zahraji s kamarády rád, ale není to úplně můj velký koníček. Nyní spíše využívám svou inteligenci při pokeru. Tam je vyšší IQ nespornou výhodou.

Co vás přivedlo ke geografii? Měl jste třeba povlečení s mapami?

To ani ne. Ale mapy jsem miloval. Když jsem byl nemocný, tak jsme s babičkou, která mě hlídala, dokázali celé dny malovat mapy států a vybarvovat jejich vlajky. Prožívala se mnou utrpení, to když jsem jí zkoušel třeba z názvů hlavních měst nebo z pořadí českých řek podle jejich délky. Takže myslím, že ta úchylka u mě už v dětství byla trochu znát... Navíc vliv měla i maminka, která pracuje na katastrálním úřadu.

domů?

Nosila si snad práci

To úplně ne. Ale když jsem na ni čekal v kanceláři, kde na zdech visely mapy a já jimi byl všude obklopen, vlastně se tomu nedalo uniknout. Svou vůbec první mapičku jsem namaloval, když se táta chystal na půlroční pracovní cestu do Turecka. Nakreslil jsem mu všechny státy, města a cesty, kterými bude projíždět. Bylo mi tenkrát sedm.

Dnes musím uznat, že jsem se v oboru, který studuji, docela našel. Je to moje záliba. Nerozhodoval jsem se podle možnosti uplatnění po studiu.

Jsou ve vašem oboru nějaké trendy, které vás baví?

Ve volební geografii se v poslední době více zkoumá tzv. efekt souseda, na který se specializují. Znamená to, že volební chování je čím dál více determinováno výběrem konkrétních kandidátů. Jsou to „ti naši sousedi“. Což se pro nás stává mnohem důležitější, než stranické ideologie. Čtení volebních programů se zkrátka vytrácí.

Jeví se, že kandidáti mají vyšší volební podporu tam, kde působí a mají své bydliště, což se přenáší na úspěch celé volební strany či hnutí. Já zkoumám, jak se tento trend liší v odlišných lokalitách Česka u jednotlivých politických subjektů a kteří kandidáti mobilizují své sousedské voliče nejvýrazněji.

Věřím, že získané podklady budou přínosem pro politické strany. Ostatně já už jim dnes analýzy dělám. Takže by je mohly použít pro optimalizaci při sestavování svých kandidátek. Kolikrát ji totiž mají nelogicky uspořádanou, dostatečně nevyužijí potenciálu „sousedů“, a tím přicházejí o hlasy.

Jak je tedy podle vás možné, že v nedávných volbách se do Evropského parlamentu dostali lidé s ne úplně dobrou pověstí?

Existuje dokonce i negativní efekt souseda. Jsou to rarity, kdy si naopak lidé, kteří daného kandidáta znají, řeknou, že ho nepodpoří právě proto, že ho znají a nemají ho rádi. Pak je ale mnoho lidí, kteří kandidáta podpoří bez ohledu na to, zda v minulosti škodil, pouze znají jeho jméno, a proto mu dají svůj hlas. Lidé také velmi rychle zapomínají.

Jak relaxujete, sportujete?

Poslední dva roky mě nadchl golf. Mám handicap 37, ale po turnajích jsem začal jezdit teprve vloni, takže věřím, že se budu zlepšovat. Mým domovským klubem jsou Kestřany u Písku. S tátou jezdíme hrát hlavně do Bechyně, kam to máme z domova nejbliž. Jsem zatím limitovaný tím, že nemám řidičák a golf je asi jedním z důvodů, proč si ho už konečně chystám na podzim udělat.

Jinak mám rád výlety a delší procházky, baví mě navštěvovat přírodní zajímavosti. V posledních měsících mám pro procházky i moc příjemný doprovod, svou přítelkyni.

Radek Pileček – pochází z Bernartic, což je městys v okrese Písek. Je jihočeským patriotem. Po bakalářském studiu obecné geografie studuje v magisterském studiu obor regionální a politická geografie na Přírodovědecké fakultě UK (ve své bakalářské práci upozornil na četné chyby při sčítání volebních hlasů). Nejvíc si jako politický geograf a prostorový analytik užívá, když v Česku zrovna probíhají volby. Nepije kávu a nevlastní řidičák, protože jej dosud moc nepotřeboval. Jeho oblíbenými seriály jsou *Teorie velkého třesku* a *Jak jsem poznal vaši matku*.